

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

27.1.2009

B6-0066/2009

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyła Urszula Gacek

w imieniu grupy politycznej PPE-DE

w sprawie przeniesienia więźniów z Guantanamo

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przeniesienia więźniów z Guantanamo

Parlament Europejski,

- uwzględniając dekret prezydenta Obamy ze stycznia 2009 r. nakazujący zamknięcie do końca roku ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantanamo,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego w sprawie Guantanamo z dnia 16 lutego 2006 r.¹,
 - uwzględniając najświeższe dane liczbowe rządu Stanów Zjednoczonych, zgodnie z którymi w Guantanamo przetrzymywanych jest obecnie 245 osób,
 - uwzględniając posiedzenie ministrów spraw zagranicznych UE, które odbyło się w Brukseli w dniu 26 stycznia 2009 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w związku z zarządzonym przez prezydenta Obamę zamknięciem ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantanamo pojawia się kwestia przeniesienia przebywających w nim więźniów;
- B. mając na uwadze, że wielu więźniów jest znanymi terrorystami lub podejrzanymi o działalność terrorystyczną i/lub wspieranie organizacji terrorystycznych, a wśród nich są osoby zatrzymane w związku z atakami terrorystycznymi w Nowym Jorku i w Waszyngtonie DC w dniu 11 września 2001 r.;
- C. mając na uwadze, że po zwolnieniu, co najmniej 60 byłych więźniów z Zatoki Guantanamo powróciło do działalności terrorystycznej, w tym Said al-Shihri, który po tym, jak uznano, że nie stanowi zagrożenia, został zwolniony i oczyszczony z zarzutów przez władze saudyjskie, a obecnie jest zastępcą przywódcy Al-Kaidy w Jemenie;
- D. mając na uwadze, że ośrodek przetrzymywania powstał na mocy dekretu prezydenta USA i również dekretem prezydenta USA nakazano jego zamknięcie; mając na uwadze, że Unia Europejska nie jest uprawniona do sprawowania jakiegokolwiek władzy nad centrum przetrzymywania, do zarządzania nim ani do umieszczania w nim kogokolwiek;
1. z zadowoleniem przyjmuje nakaz administracji USA zamknięcia ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantanamo do końca roku oraz oświadczenia prezydenta Obamy, zgodnie z którymi wszyscy obecni i przyszli więźniowie będą traktowani zgodnie z prawem międzynarodowym;
 2. zauważa jednakże, że miejsce przeznaczenia i przeniesienie więźniów z Guantanamo było i pozostaje problemem, za który odpowiadają Stany Zjednoczone i w związku z tym

¹ Dz.U. C 290E, z 29.11.2006, s. 423.

odpowiedzialność za rozwiązanie tej kwestii spoczywa wyłącznie na Stanach Zjednoczonych;

3. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie administracji USA do zwolnienia osób przetrzymywanych w tym ośrodku lub do zapewnienia im sprawiedliwego procesu; domaga się wolnego i sprawiedliwego procesu dla osób, w których sprawie zgromadzono wystarczające dowody oraz przetrzymywania na mocy prawa Stanów Zjednoczonych i umieszczenia w więzieniach w Stanach Zjednoczonych osób uznanych za winne;
4. wzywa Stany Zjednoczone do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy celem zapewnienia powrotu więźniów po ich zwolnieniu w pierwszej kolejności do ich państw pochodzenia oraz do powstrzymania się od wywierania na państwa członkowskie nacisku, w wyniku którego poszczególne państwa przyjęłyby więźniów wbrew swojej woli; wskazuje, że w przypadku osób, które nie mogą wrócić do swojego kraju pochodzenia ani udać się do innego państwa, odpowiedzialność przyjęcia tych osób spoczywa na Stanach Zjednoczonych;
5. zwraca się do państw członkowskich, w których poszczególni więźniowie przebywali lub w których obecnie przebywają członkowie ich rodzin, do rozważenia przyjęcia osób, które zostały oczyszczone z zarzutów działalności terrorystycznej i które zostały uznane za niestanowiące zagrożenia;
6. przychylnie odnosząc się do zgody niektórych państw członkowskich na przyjęcie byłych więźniów, podkreśla z mocą, że decyzja o przyjęciu lub nieprzyjęciu byłych więźniów jest suwerennym prawem każdego państwa członkowskiego; podkreśla, że każdemu państwu członkowskiemu przysługuje również prawo wprowadzenia ograniczeń prawa do swobodnego przemieszczania się ze względu na bezpieczeństwo publiczne;
7. wskazuje na fakt, że prawem i obowiązkiem każdego państwa członkowskiego jest przede wszystkim ochrona swoich obywateli przed zagrożeniem działalnością terrorystyczną oraz osobami powiązаныmi z taką działalnością, co obejmuje również prawo do odmowy przyjęcia takich osób lub aresztowania ich zaraz po przyjeździe, zgodnie z prawem krajowym każdego państwa członkowskiego;
8. wzywa Radę i Komisję, aby przy jednoczesnym poszanowaniu swobód obywatelskich wykorzystwały wszystkie niezbędne środki w celu zapobieżenia dalszej działalności terrorystycznej na terenie Europy oraz do umocnienia celu bezpieczeństwa wszystkich europejskich obywateli;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, wysokiemu przedstawicielowi do spraw wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, parlamentom państw członkowskich oraz prezydentowi i Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.